

Az alapeljárás felei

Felperes: Cartesio Oktató és Szolgáltató Bt.

Értelmezhetők-e úgy a Római Szerződés 43. és 48. cikkei, hogy azok alapján összeegyeztethetetlen a közösségi joggal az a belső jogi szabályozás, vagy gyakorlat, amely megakadályozza azt, hogy egy magyar honosságú társaság az Európai Unió másik tagállamába helyezze át a székhelyét?

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Jogosult-e a cégbíróság változásbejegyzési eljárásban hozott határozatával szembeni fellebbezést elbíráló másodfokú bíróság a Római Szerződés 234. cikke szerint előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezni, ha a cégbírósági határozat meghozatalára és a fellebbezés elbírálására is nem kontradiktórius eljárásban kerül sor?
2. Amennyiben a másodfokú bíróság megfelel a Római Szerződés 234. cikke szerinti előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményezni jogosult bíróság fogalmának, úgy a másodfokon eljáró bíróságot kell-e olyan utolsó fokon eljáró bíróságnak tekinteni, akinek a Római Szerződés 234. cikk értelmében kötelessége a közösségi jog értelmezése vonatkozásában az Európai Bírósághoz fordulni?
3. A magyar bíróságok előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére való – közvetlenül a Római Szerződés 234. cikkéből következő – jogosultságát korlátozza, korlátozhatja-e olyan nemzeti szabály, amely az előzetes döntéshozatali eljárást kezdeményező végzés ellen a nemzeti jog szabályai szerinti fellebbezési jogosultságot teremt, ha fellebbezés esetén a végzést a felsőbb szinten eljáró nemzeti bíróság megváltoztathatja, mellőzheti az előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezését és utasíthatja a végzést meghozó bíróságot a felfüggesztett nemzeti eljárás folytatására?
4. A. Ha egy Magyarországon, a magyar társasági jog alapján létrejött és cégjegyzékbe bejegyzett társaság székhelyét az Európai Unión belül egy másik tagállamba kívánja áthelyezni, a közösségi jog kompetenciájába tartozik-e a kérdés rendezése, vagy jogharmonizáció hiányában kizárólag az egyes nemzeti jogok szabályai irányadók?
- B. Közvetlenül a közösségi jogra (Római Szerződés 43. és 48. cikkére) hivatkozással kérheti-e egy magyar honosságú társaság székhelyének az Unió más tagállamába történő áthelyezését? Amennyiben igen, úgy köthető-e – akár az „áthelyező”, akár a „befogadó” tagállam részéről – bármilyen feltételhez, engedélyhez a székhelyáttelezés?
- C. Értelmezhetők-e úgy a Római Szerződés 43. és 48. cikkei, hogy azok alapján összeegyeztethetetlen a közösségi joggal az a belső jogi szabályozás, vagy gyakorlat, mely a gazdasági társaságokat érintő jogok gyakorlása kapcsán aszerint tesz különbséget a gazdasági társaságok között, hogy a gazdasági társaság székhelye mely tagállamban van?

Az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának (első tanács) a T-342/04. sz., Herta Adam kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2006. február 22-én hozott ítélete ellen Herta Adam által 2006. május 9-én benyújtott fellebbezés

(C-211/06. P. sz. ügy)

(2006/C 165/32)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Fellebbező: Herta Adam (képviselők: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróságnak a T-342/04. sz., Herta Adam kontra az Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2006. február 22-én hozott ítélete összes rendelkezését;
- a Bíróság semmisítse meg az Európai Közösségek tisztviselőinek személyzeti szabályzata VII. mellékletének 4. cikkében előírt külföldi munkavégzési támogatást a fellebbezőtől megtagadó 2003. szeptember 2-i bizottsági határozatot;
- a Bíróság kötelezze az ellenérdekű felet az eljárás mindkét bíróság előtt felmerült költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezést a személyzeti szabályzat 4. cikke (1) bekezdése a) pontjának második francia bekezdésében említett „egy másik állam részére végzett tevékenység” fogalmának értelmezése során az Elsőfokú Bíróság által elkövetett téves jogalkalmazásra alapítja a fellebbező.